

for det stillede spørgsmål, og jeg skal søge her at give en kort beskrivelse af, hvad det drejer sig om.

EU's Ministerråd har den 17. januar 1995 vedtaget en resolution om lovlig aflytning af telekommunikation. Resolutionen indeholder en række anbefalinger om anvendelse af tekniske standarder og specifikationer for telekommunikationsudstyr. Hovedformålet med resolutionen er at sikre, at lovlige aflytningsforanstaltninger ikke udelukkes som følge af den teknologiske udvikling.

I forlængelse heraf pågår der for tiden forhandlinger på arbejdsgruppeniveau i Rådet om udkast til en ny resolution om lovlig aflytning af telekommunikation med særligt henblik på ny teknologi. Der er tale om en udbygning af den tidligere vedtagne resolution på baggrund af de seneste års teknologiske udvikling.

Jeg kan endvidere oplyse, at der den 23. november 1995 med henblik på undertegnelse blev vedtaget et aftalememorandum mellem EU-landene og en række tredjelande, herunder Australien, USA, Canada og Norge, om anvendelse af de tekniske standarder og specifikationer på telekommunikationsområdet, som er nævnt i Rådets resolution fra 1995. For tiden arbejdes der endvidere med en EU-konvention om retshjælp, som bl.a. omfatter regler om gensidig bistand medlemslandene imellem i forbindelse med aflytning i straffesager.

Både Folketingets Retsudvalg og Europaudvalget er tidligere blevet orienteret om såvel resolutionen fra 1995 som de igangværende konventionsarbejder.

Jeg vil gerne slå fast, at der ikke i forbindelse med de nævnte beslutninger og forhandlinger på nogen måde lægges op til ændringer af de deltagende landes substantielle regler om betingelser for aflytning og andre indgreb i meddelelseshemmeligheden. Sigtet er først og fremmest at fastholde muligheden for at gøre brug af aflytninger m.v. i de tilfælde, hvor dette efterforskningsmiddel er lovligt efter de nationale regler, og altså så vidt muligt at modvirke, at aflytning i sådanne tilfælde reelt bliver umuliggjort af kryptering eller anden teknologisk nyudvikling.

I øvrigt er Folketingets Retsudvalg og Europaudvalget som tidligere nævnt orienteret både om resolutionen fra 1995 og om de igangværende arbejder om EU's retshjælpskonvention.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, om vi ikke kan få en lidt mere gennemgribende redegørelse for, hvad det er for forhandlinger, der pågår med USA, Canada, Australien og Norge, om efterretnings- og aflytningssamarbejdet.

Jeg vil også godt spørge ministeren, om det ikke bekymrer ministeren, at Storbritannien, som jo er tilsluttet det amerikanske Echelon-system, og som derfor deltager i aflytning af mennesker, som det her i Danmark ikke er lovligt at foretage, altså via satellitkommunikation, som refereret i Det ny Notat forbeholder sig adgang til at ville have en aflytning også i situationer, hvor det ikke er tilladt efter national dansk lovgivning, hvorimod Sverige jo altså har sagt, at de ikke vil gå med til nogen systemer, som krænker deres nationale regler.

Jeg vil godt spørge ministeren, om ikke ministeren kunne se den virkelighed i øjnene, som findes globalt, nemlig at USA råder over et sådant system, og i stedet for hele tiden at lade, som om det ikke eksisterer, så prøve, at vi sætter os ned og finder ud af, hvad vi stiller op med den udfordring, som vi står over for her i Danmark, og som kan betyde, at retsgrundlaget her i Danmark skrider.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Vores retsgrundlag skrider ikke, vil jeg sige til hr. Albrechtsen. Det er sådan, som hr.

Albrechtsen er bekendt med, at aflytning af politiet i Danmark kan foretages efter retskendelse. Der kan ikke foretages brud på det, vi traditionelt kalder meddelelseshemmeligheden i Danmark, det vil sige aflytning af telefoner, e-mails via net, brevåbning osv., uden at der er afsagt en kendelse ved domstolene om det. Det er der faste regler for i vores lovgivning, i retsplejeloven.

Hr. Albrechtsen spørger, hvad det så er for nogle forhandlinger, der foregår, og jeg har jo sådan set redegjort for, at det er om standarder, sådan at vi sikrer, at de lovlige, givne tilladelser til dansk politi, f.eks. fra domstolene i Danmark, i realiteten kan gennemføres, sådan at vi ikke kommer i en situation, hvor det er den teknologiske udvikling, som forringer politiets efterforskningsmetoder.

Vi har et stort behov for – og det er vi glade for at et meget stort flertal i Folketinget også har givet dansk politi mulighed for – at udnytte den efterforskningsadgang, der er til at foretage brud på efterretningshemmeligheden efter rets-